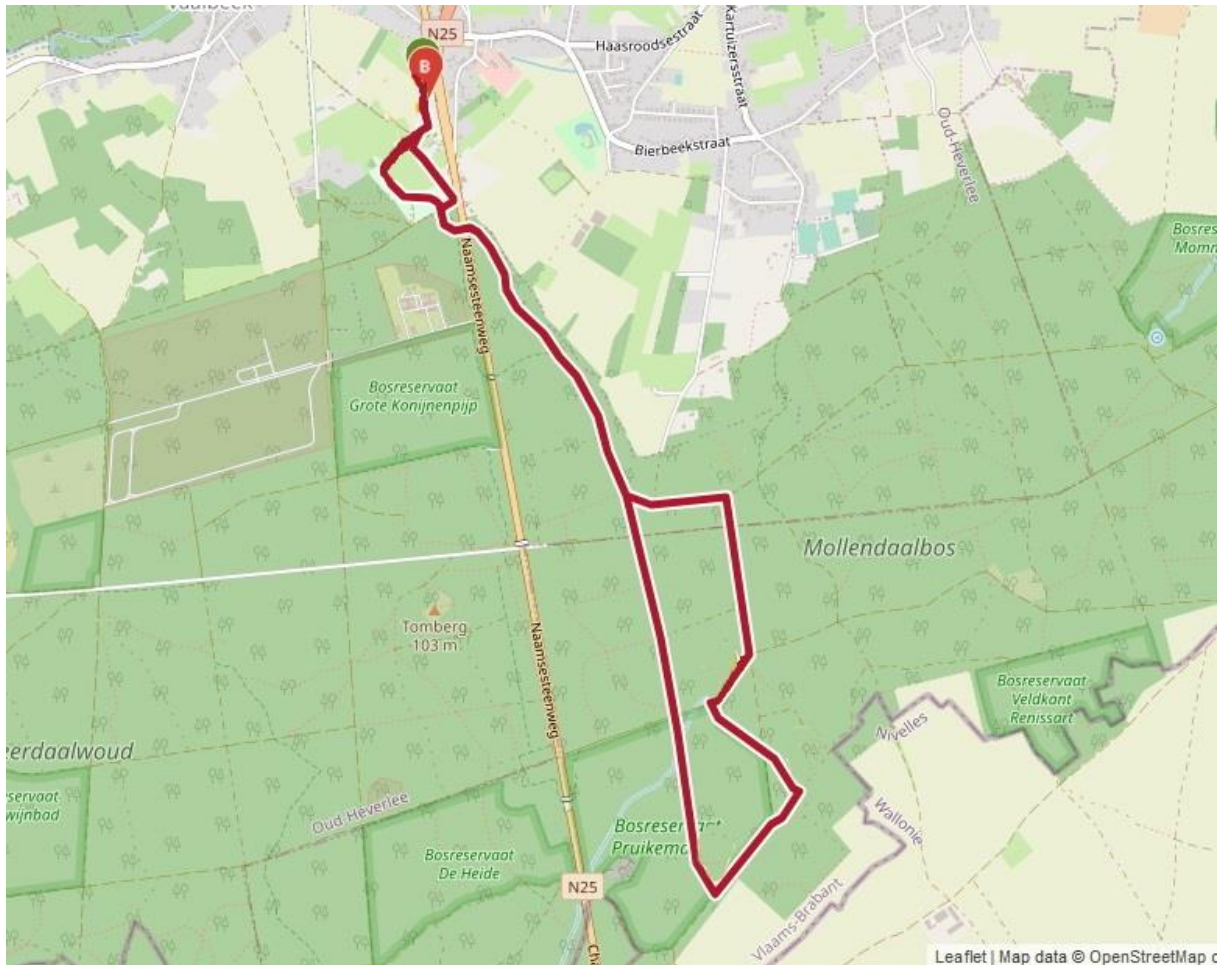

Naar den Dikken eik – ca 8 km

Vertrek: parking onthaalpoort Torenavalk, Naamsesteenweg 72, Oud-Heverlee

De wandeling volgt voor het grootste deel het wandelknooppunten-netwerk.

Wie vandaag in Meerdaalwoud wandelt, doorkruist een gebied dat minstens 230 jaar lang onderbroken bebost is geweest, het zogenaamde Ferrarisbos (1771 – 1778). In een document uit 1147 is al sprake van een ‘silva’, de ‘Miradal’, grenzend aan het hof van Nethen. We weten zeker dat men dit bos in de periode 1338 – 1432 als een eenheid heeft beheerd. In 1442 koopt Antoon de Croÿ het Meerdaalwoud, inclusief het Mollendaalbos. Het hertogelijke ‘vrijwoud’ is dan een feit. ‘Vrijwoud’ is een middeleeuws juridisch begrip waardoor het woud een onafhankelijke eenheid vormde voor wat bestuur, rechtspraak en fiscaliteit aanging. Het positieve gevolg is dat het Meerdaalwoud als geheel behouden bleef tot op heden.

Volg het Multimovepad naar de bosrand (naar knooppunt 119), steek via de voetgangersbrug de Naamsesteenweg over. Volg de Margrietendreef tot wandelknooppunt 114. Sla links af (Schoonzichtdreef, richting knooppunt 115) en klim naar het Godensalon (picknicktafel).

Godensalon: Deze rotonde, op een heuveltop gelegen, werd door de hertogen uitgebouwd tot ‘groene kamer’ (= salon). Het was een open plek, omgeven door palissaden van gesnoeide lindebomen, een rustplaats met een fraai uitzicht op het woud (kaart van landmeter Joris uit 1769).

Hier verlaten we even het knooppuntennetwerk. Sla rechtsaf en volg de Godendreef bergaf tot aan het kruispunt met de Walendreef. Sla de Walendreef naar rechts in tot de Dikke Eikdreef. Vanaf dit punt volgen we de knooppunten naar nr. 113.

Beelden Ad: Rechts in de Walendreef ontdek je enkele prachtige beeldhouwwerken van Ad Wouters, uitgesneden in de stammen van afgestorven bomen: een specht en andere bosbewoners. Wie goed zoekt vindt het beeldje van Ad ‘s vrouw.

Sla linksaf, de Dikke Eikdreef in. Op het eind, aan een T – splitsing met de Kanselieldreef, staat ‘den Dikken Eik’.

Paaltje eik: Monumentale boom en veteraanboom. Veteraanbomen zijn ook te vinden in ‘oud bos’ zoals het Meerdaalwoud. Ze hebben het verleden overleefd om diverse redenen: als grensboom, als ontmoetingsplaats, vanwege hun schoonheid of door een combinatie van factoren. Een beschutte standplaats zoals hier, in het valleitje, beschermt de boom tegen stormwind (windval). Hij vindt hier ook voldoende bodemvocht en voedingsstoffen. In 1970 werd de veteraan beschadigd toen een zware zijtak afscheurde en tegen de stam terecht kwam. De stam werd verzorgd. Meet jij de omtrek op 1,50 m hoogte? In 1995 werden 320 jaarringen geteld. Reken je uit hoe oud de veteraan nu is?

Sla de Kanselierdreef in naar rechts, een kort steil klimmetje brengt je in een statige beukendreef. Sla de tweede dreef naar rechts in, de Eleonoradreef. Je bevindt je nu midden in het bosreservaat ‘Pruikenmakers’. Het is verboden om de dreef te verlaten.

Verbodsbord: Bosreservaat ‘Pruikenmakers’: Op oude kaarten van de hertog van Arenberg (1897) heet het al ‘Enceinte des Perruquiers’. Maar de hertog liet zijn pruiken hier vast niet maken. Het reservaat is 48,6 ha groot en sinds 1995 integraal als bosreservaat beschermd. Dat betekent dat er sinds toen aan ‘nulbeheer’ wordt gedaan, of beter gezegd geen regulier bosbeheer. Inlandse eiken overheersen het bosbeeld, maar ook beuk, es, esdoorn en linde komen veel voor. Op zandige plekken staat nog grove den. Staand en liggend hout neemt snel toe. In het voorjaar zie je hier alle mogelijke bloemen, terwijl in de herfst de zwammen en de mossen welig tieren. In de Romeinse tijd woonden en zwoegden hier boeren op het plateau. Maar sinds de middeleeuwen is het reservaat onafgebroken bebost gebleven. (Bron: Miradal – Erfgoed in Heverleebos en Meerdaalwoud, Davidsfonds Leuven 2009).

Infobord jacht: De bijna twee meter hoge aarden wal in Pruikenmakers is mogelijk een relict van de lakenjacht. Bij deze jachttechniek werden afsluitingen met lakens in de vorm van een trechter opgesteld om het wild naar de jagers te drijven.

Nu blijf je steeds rechtdoor wandelen langs de Eleonoradreef. Je passeert een open plek in het bos.

Open plek: Samen voor het bos van morgen! Het kappen van bomen maakt emoties los en zorgt voor ongerustheid. Vroeger werden onze bossen beheerd met slechts één doel voor ogen: houtproductie. Gelukkig is

er de voorbije decennia een kentering merkbaar. Het gewijzigd bosbeheer heeft aandacht voor structuur, variatie, open plekken en oude, aftakelende bomen. Dit beheer verhoogt duidelijk de biodiversiteit. Dat blijkt uit inventarisatie en monitoring. Zeldzame soorten gaan er sterk op vooruit. Willen we onze Brabantse wouden terug herstellen tot grote, natuurlijke boscomplexen, dan moet er voldoende oppervlakte aan geschikt habitat aanwezig zijn. Bosecosystemen capteren enorm veel koolstof. Grote boscomplexen zijn belangrijk in de strijd tegen klimaatverandering. Het bosbeheerplan streeft naar behoud van onze bossen maar zet ook in op bosuitbreiding en verbinding met omliggende bos- en natuurgebieden (bv. met de Doode Bemde).

Bron: Visietekst op <https://vhm.be/>

Recht door via de Margrietendreef en voetgangersbrug naar de parking.

Deze wandeling werd uitgewerkt door Yvette Toison.

Wil je deze (of een andere) wandeling in eigen bubbel met natuurgids Yvette doen? Dat kan! Aanvragen via infocentrum@vhm.be

Vragen of complimenten over deze wandeling aan de gids? Dat kan via infocentrum@vhm.be